

Αγωνιστική Σύσπείρωση

Νέας Σμύρνης

Δήλωση των εκπροσώπων των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ-ΚΙΝΗΣΕΩΝ –ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ στο Δ.Σ. της ΔΟΕ
Αργύρη Παπαθανασίου και Δημήτρη Μαριόλη

**Νέες δομές επιστροφής της αξιολόγησης – αυτοαξιολόγησης
και αποδόμησης της ειδικής αγωγής: Θα τις ανατρέψουμε με τους αγώνες μας!**

Με τη διαδικασία του επείγοντος κατατίθεται στη Βουλή το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με τίτλο «Αναδιοργάνωση των Δομών Υποστήριξης της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και άλλες Διατάξεις». Το νομοσχέδιο εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο των βασικών αντιδραστικών αντικειμενικών κατευθύνσεων κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ – ΟΟΣΑ.

Συγκεκριμένα:

- Έρχεται να συμπληρώσει το αντικειμενικό θεσμικό πλαίσιο των μνημονιακών αναδιαρθρώσεων και περικοπών (ΠΔ 79, εργασιακό 30ωρο, μηδενικοί διορισμοί)
- Πρωθυμεί το στόχο της έκθεσης του ΟΟΣΑ για «διαμόρφωση κουλτούρας αξιολόγησης» φιλοδοξώντας να μετατρέψει όλους τους εκπαιδευτικούς σε αξιολογητές των στελεχών εκπαίδευσης και των σχολικών μονάδων
- Διαμορφώνει μια νέα, πιο σύνθετη, συγκεντρωτική και γραφειοκρατική δομή εποπτικού ελέγχου στα σχολεία και τους εκπ/κους, με αξιολόγηση, αξιολόγηση/λογοδοσία, δ/ντες manager, ομάδες σχολείων κλπ
- Αποδομεί την ειδική αγωγή, αλλάζοντας τον ρόλο των ΚΕΔΔΥ, μεταθέτοντας στους εκπαιδευτικούς του γενικού σχολείου μέσα από παρεμβατικά προγράμματα την αντιμετώπιση και αξιολόγηση των μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.
- Συγχωνεύει και υποβαθμίζει τους τομείς της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, της Αγωγής Υγείας, των Πολιτιστικών Θεμάτων
- Αποτελεί μοχλό για την επιβολή του υποχρεωτικού 30ωρου, αφού προβλέπει πλήθος εξωδιδασκτικών διαδικασιών, λειτουργίες ομάδων και υποομάδων που απαιτούν την υπερεργασία των εκπαιδευτικών
- Διαμορφώνει το έδαφος για την λειτουργία του σχολείου με επιχειρηματικούς όρους στην κατεύθυνση της κοινωνικής/ περιφερειακής διαφοροποίησης των σχολικών μονάδων

Σήμερα βαθμολογείς εσύ το διευθυντή σου; Αύριο θα βαθμολογήσει αυτός εσένα!

Η εμπέδωση κουλτούρας αξιολόγησης που αποτελεί το πρώτο κρίσιμο βήμα για να προωθηθεί ένα καθολικό αξιολογικό μοντέλο.

Συγκεκριμένα προβλέπεται ότι:

- Όλα τα στελέχη εκπαίδευσης αξιολογούνται από τα στελέχη της αμέσως ανώτερης βαθμίδας ιεραρχίας, τα οποία συντάσσουν σχετικές εκθέσεις αξιολόγησης (άρθρα 37 έως 46)
- Όλα τα στελέχη εκπαίδευσης αξιολογούνται από το μόνιμο προσωπικό που υπάγεται σε αυτά. Για παράδειγμα, οι εκπαιδευτικοί μιας σχολικής μονάδας καλούνται να συμπληρώνουν, σε ετήσια βάση, ανώνυμα ερωτηματολόγια αξιολόγησης του/της διευθυντή/ντριας που περιέχουν τα κριτήρια: ικανότητα διοίκησης και διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού, ικανότητα αποτελεσματικής καθοδήγησης του προσωπικού σε διοικητικά και εκπαιδευτικά ζητήματα, υπηρεσιακές σχέσεις και συμπεριφορά, ικανότητα διαχείρισης κρίσεων και επίλυσης προβλημάτων, ανάληψη ευθύνης και δεκτικότητα στην εισαγωγή νέων μεθόδων και νέων τεχνολογιών.

Η κλίμακα της αξιολόγησης στελεχών για τις παραπάνω περιπτώσεις είναι ποιοτική (κυμαίνεται από ακατάλληλος έως άριστος) και ποσοτική (κυμαίνεται από 0 έως 100). Να σημειώσουμε ότι για πρώτη φορά περιλαμβάνεται ο χαρακτηρισμός «ακατάλληλος». Η βαθμολογία της ετήσιας αξιολόγησης, «συνοδεύει τον ατομικό φάκελο αξιολόγησης κάθε στελέχους και συνεκτιμάται κατά τις αξιολογήσεις του» (άρθρο 40.14). Συγκεκριμένα, «το κριτήριο της προσωπικότητας και της γενικής συγκρότησης αποτιμάται με 14

μονάδες κατ' ανώτατο όριο» και «αποτιμάται με προσωπική συνέντευξη των υποψηφίων ενώπιον του αρμόδιου συμβουλίου επιλογής μέσω της οποίας εκτιμώνται η παιδαγωγική και οργανωτική συγκρότηση(...)τα στοιχεία του υπηρεσιακού φακέλου, καθώς και τα στοιχεία του φακέλου υποψηφιότητας του κάθε υποψηφίου» (άρθρο 24.4). **Επομένως, το νομοσχέδιο φιλοδοξεί να μας καταστήσει όλους αξιολογητές για να μας μετατρέψει σε αξιολογούμενους σε επόμενη φάση (βλ. και άρθρο 53.3 όπου προβλέπονται αρμοδιότητες του ΙΕΠ για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών).** Έτσι ώστε το σύνολο του εκπαιδευτικού σώματος να έχει εσωτερικεύσει δια της συμμετοχής του την «αναγκαιότητα» της αξιολόγησης και να είναι πλέον ευάλωτο και εκτεθειμένο στη γενίκευση αυτού του μοντέλου βαθμολογίας (από «άριστος» έως «ακατάλληλος» και από 100 έως 0) και για τους εκπαιδευτικούς της τάξης. Και όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου, να αποδεχτεί την αλλαγή της φοράς του βέλους της αξιολόγησης. Μόνο που τότε, στο στόχαστρο θα είναι ο ίδιος ο εκπαιδευτικός της τάξης. Το Π.Δ 152 καταργείται, αλλά βασικά χαρακτηριστικά του (αξιολογικοί χαρακτηρισμοί και ποσοτική κλίμακα του 100) διατηρούνται!

Προγραμματισμός και αποτίμηση ή ασφυκτικός έλεγχος και αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας

Το άρθρο 47 του νομοσχεδίου τιτλοφορείται «Προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων». Η χρήση των συγκεκριμένων όρων δεν είναι καθόλου τυχαία, αφού στη συνείδηση των εκπαιδευτικών έχουν συνδεθεί με τις απαραίτητες εσωτερικές συλλογικές παιδαγωγικές διαδικασίες του Συλλόγου Διδασκόντων. Έτσι, μέσω της διαστροφής αυτών των όρων αλλά και της νοηματοδότησής τους όπως τη γνωρίζαμε και χρησιμοποιούσαμε ως τώρα επιχειρείται η συμφίλιωση των εκπαιδευτικών με την «κουλτούρα αξιολόγησης» και η αθόρυβη αλλά αποτελεσματική προώθηση της αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας.

Συγκεκριμένα προβλέπεται:

1. **Το Σχολικό Συμβούλιο συνεδριάζει με θέμα τον προγραμματισμό του εκπαιδευτικού έργου, «στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του».** Ποιες είναι αυτές οι αρμοδιότητες και από πότε ο Δήμος και ο Σύλλογος Γονέων εμπλέκονται με τον προγραμματισμό του εκπαιδευτικού έργου;
2. **Ο Σύλλογος Διδασκόντων λαμβάνει υπόψη του τις απόψεις του Σχολικού Συμβουλίου** για το συγκεκριμένο θέμα. Στη σχετική συνεδρίασή του δίνεται η δυνατότητα να κληθούν στη συγκεκριμένη συνεδρίαση στελέχη του Π.Ε.Κ.Ε.Σ., του Κ.Ε.Σ.Υ., του Κ.Ε.Α., μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., μέλη των Ερευνητικών Κέντρων και άλλων εποπτευόμενων από το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων φορέων. Η βαρύτητα που δίνεται στον προγραμματισμό εκπαιδευτικού έργου σε επίπεδο σχολικής μονάδας **ανοίγει το ζήτημα της αυτονομίας της σχολικής μονάδας και της διάσπασης του ενιαίου χαρακτήρα της εκπαίδευσης.**
3. Ο Σύλλογος Διδασκόντων σε συχνές, τακτικές συνεδριάσεις, διαμορφώνει τον αρχικό προγραμματισμό, τον ανασχεδιάζει και στο τέλος του σχολικού έτους, την αποτίμηση. Όλες αυτές οι εκθέσεις **υποβάλλονται στο οικείο Π.Ε.Κ.Ε.Σ.** Επομένως, η διαδικασία δεν είναι εσωτερική.
4. «Οι Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου μελετούν τις ανωτέρω εκθέσεις των σχολικών μονάδων(...)και διατυπώνουν, εφόσον κρίνουν απαραίτητο, παρατηρήσεις επί των εκθέσεων συλλογικού προγραμματισμού, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη από τις αντίστοιχες σχολικές μονάδες». Επίσης, «διατυπώνουν παρατηρήσεις επί των εκθέσεων αποτίμησης και εισηγούνται πιθανές βελτιώσεις, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη κατά τον συλλογικό προγραμματισμό του επόμενου σχολικού έτους από τις αντίστοιχες σχολικές μονάδες». Επομένως, **οι παρατηρήσεις των Συντονιστών δεν έχουν συμβουλευτικό αλλά δεσμευτικό χαρακτήρα** αφού πρέπει να ληφθούν υπόψη στον προγραμματισμό της επόμενης χρονιάς.
5. Τα Π.Ε.Κ.Ε.Σ., συντάσσουν συνολικές συμπερασματικές εκθέσεις, τις αποστέλλουν στο ΙΕΠ, το οποίο με τη σειρά του εισηγείται στον Υπουργό Παιδείας και προτείνει βελτιώσεις του προγραμματισμού στα Π.Ε.Κ.Ε.Σ. **Πέρα από τη σαφή κάθετη φορά εποπτείας, οι συγκεντρωτικές εκθέσεις προϋποθέτουν φόρμες με δείκτες ποιότητας που θα μπορούν να κωδικοποιηθούν και να καταμετρηθούν σε πανελλαδικό επίπεδο.** Για αυτόν ακριβώς το λόγο προβλέπεται ότι «Οι θεματικοί άξονες αναφοράς του συλλογικού προγραμματισμού και της ανατροφοδοτικής αποτίμησης, καθώς και ο τύπος των σχετικών εκθέσεων, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του Ι.Ε.Π.» (άρθρο 47.7).

Όλα τα παραπάνω, συγκροτούν τους όρους μιας διαδικασίας που καμία σχέση δεν έχει με εσωτερικές και ανατροφοδοτικές συλλογικές παιδαγωγικές λειτουργίες. Αντίθετα, **διαμορφώνουν μια δυναμική κωδικοποίησης, συγκρισιμότητας, διαφοροποίησης, κατάταξης και ανταγωνισμού των σχολικών μονάδων. Δηλαδή, μιας διαδικασίας αυτοαξιολόγησης** που μπορεί να πάρει σαφέστερα χαρακτηριστικά με την έκδοση των υπουργικών αποφάσεων που θα ορίσουν τις φόρμες και τους δείκτες των σχετικών εκθέσεων.

Ο επιτελικός ρόλος της Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε.

Το νομοσχέδιο αναπαράγει και αναπροσαρμόζει τον επιτελικό ρόλο της Ανεξάρτητης Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε.) η οποία «εγγυάται τη διαφάνεια όλων των δράσεών της στο πλαίσιο της

αξιολόγησης της ποιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος και της συμμετοχής της στην αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης», «Μεταξιολογεί τα συστήματα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος και των στελεχών της εκπαίδευσης», «Διαμορφώνει, οργανώνει, εξειδικεύει, τυποποιεί και δημοσιοποιεί εκ των προτέρων τις διαδικασίες αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος και τα σχετικά κριτήρια και δείκτες, στο πλαίσιο, ιδίως, αντίστοιχων διεθνών προτύπων», «Αναπτύσσει ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα διαχείρισης και βάση δεδομένων της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος, σε συνεργασία με τις υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων και τους φορείς που εποπτεύονται από το Υπουργείο αυτό». Επομένως, **οι διαδικασίες «προγραμματισμού και αποτίμησης των σχολικών μονάδων», εντάσσονται στις ευρύτερες διαδικασίες αξιολόγησης ποιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος**, από τη στιγμή μάλιστα που υποβάλλονται σε ανώτερα όργανα, κωδικοποιούνται, επεξεργάζονται κλπ. όπως σημειώσαμε πριν. Άλλωστε, όπως η ίδια η Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε. διαπίστωνε σε σχετική έκθεσή της στις 21/3/2017: «Τέλος, η Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε., αρμόδια κατά νόμο τόσο για την εσωτερική αξιολόγηση (αυτοαξιολόγηση), όσο και για την εξωτερική αξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας, θεωρεί ότι η αυτοαξιολόγηση είναι σημαντικότερη της εξωτερικής αξιολόγησης και επισημαίνει ότι η πρώτη πρέπει να προηγηθεί και να στηριχθεί πολύτροπα. Καθώς οι δύο αυτές μορφές αξιολόγησης επιτελούν διαφορετικό ρόλο, μπορεί στο μέλλον και, αφού έχει εμπειρωθεί κουλτούρα αξιολόγησης».

Συγκεντρωτισμός και συγχώνευση δομών

Στο όνομα της αποκέντρωσης, της δημοκρατικής λειτουργίας του σχολείου και της απαλλαγής από το συγκεντρωτισμό, συγκροτεί το Υπ. Παιδείας τα Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.). Τα ΠΕΚΕΣ έχουν στην ευθύνη τους τον εκπαιδευτικό σχεδιασμό, την επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση, την οργάνωση της επιμόρφωσης, την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων της περιοχής τους ή λέγοντας τα πράγματα με το όνομα τους την αυτοαξιολόγηση. Τα ΠΕ.Κ.Ε.Σ ενσωματώνουν τις αρμοδιότητες των Π.Ε.Κ., των Προϊσταμένων Παιδαγωγικής Καθοδήγησης, και των Σχολικών Συμβούλων. Στην ουσία μιλάμε για «μικρά υπουργεία παιδείας», που θα συγκεντρώνουν πλήθος αρμοδιοτήτων και θα παίζουν καθοριστικό ρόλο στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής. Τα δημιουργούμενα Κ.Ε.Σ.Υ (Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης) που θα λειτουργούν σε επίπεδο Διεύθυνσης Εκπαίδευσης, θα στριμώξουν υπάρχουσες δομές, που θα καταργηθούν και θα συγχωνευτούν εκ νέου, όπως τα Κ.Ε.Δ.Δ.Υ., ο Σ.Σ.Ν., το Κ.Ε.Σ.Υ.Π., το Κ.Ε.Π.Λ.Η.Ν.Ε.Τ. και το Ε.Κ.Φ.Ε. Τα δε παλιά Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης θα μετονομαστούν σε Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (ΚΕΑ), γεγονός που αλλοιώνει τον προσανατολισμό και το περιεχόμενό τους και θα επιφορτιστούν με πρόσθετες αρμοδιότητες, συγκεντρώνοντας στον φορέα τους, τους τομείς της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, της Αγωγής Υγείας, των Πολιτιστικών Θεμάτων. **Είναι προφανές ότι αυτή είναι μια αναδιάρθρωση που δεν έχει καμία σχέση με την αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων και την ενίσχυση των ήδη υποστελεχωμένων αυτών δομών αλλά με τη συγχώνευση, τη μείωση του κόστους και τη συγκέντρωση της εποπτείας, με αρνητικές συνέπειες στη στήριξη των σχολείων. Έχουμε «συγκεντρωτισμό» όσον αφορά τον πιο σφικτό έλεγχο του κράτους στο να υλοποιούνται οι αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση και «αυτονομία» όσον αφορά τη μεταφορά των λειτουργικών, χρηματοδοτικών υποχρεώσεων του στα σχολεία, στους γονείς και στους εκπαιδευτικούς.**

Αποδόμηση της ειδικής αγωγής

Το σ/ν υλοποιεί τις πολιτικές του ΟΑΣΑ και της Ε.Ε. για την ειδική εκπαίδευση. Ενσωματώνει την αντίληψη ότι η αναπηρία είναι μια κοινωνική κατασκευή και δεν υπάρχει λόγος για ιδιαίτερη αντιμετώπισή της τόσο από πλευράς δομών όσο και από πλευράς δικαιωμάτων. Τσουβαλιάζουν τα πάντα, σβήνοντας την έμφαση που χρειάζεται να έχει ο ανάπηρος μαθητικός πληθυσμός, τους στόχους και τον προσανατολισμό που πρέπει να σηματοδοτεί η ειδική εκπαίδευση. Από τα ΚΕΔΔΥ στα ΚΕΣΥ **εξαφανίζεται εντελώς η λειτουργία της διάγνωσης**. Το βάρος ρίχνεται υποτίθεται στη συμβουλευτική υποστήριξη, που όμως δεν μπορεί να γίνει από γραφεία ή με επισκέψεις. Η κατάργηση δομών ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης (των ΚΕΔΔΥ που αντί να αναβαθμιστεί ο ρόλος και η λειτουργία τους με μόνιμο προσωπικό και προσλήψεις και μικρότερο τομέα ευθύνης τους) καταργεί στην πράξη και τα δικαιώματα των αναπήρων σε όλους τους τομείς της κοινωνικής τους ζωής. Το σ/ν μετατοπίζει τη συζήτηση από την αποδοχή της αναπηρίας ως ένα πραγματικό γεγονός που θέλει και απαιτεί κατάλληλα εκπαιδευτικά προγράμματα και περιβάλλοντα στην αντίληψη της «πλήρους ένταξης». Το σ/ν παρά τις διακηρύξεις του δεν υπερασπίζεται τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, αντίθετα οδηγεί στην περιθωριοποίησή τους και στην έξοδό τους από το σχολείο. Επιδιώκει να μετατοπίσει την ευθύνη από την πολιτεία και το κεντρικό κράτος στον εκπαιδευτικό. Αυτός είτε μέσα από τις ΕΔΕΑΥ είτε μέσα από τις ομάδες στήριξης, θα επιλέξει, θα σχεδιάσει, θα υλοποιήσει το διαφοροποιημένο αναλυτικό πρόγραμμα, θα αξιολογήσει τον μαθητή και στο τέλος θα αξιολογηθεί και αυτός κατά πόσο πέτυχε τους στόχους που τέθηκαν. Το σ/ν είναι άρρηκτα δεμένο με την αυτοαξιολόγηση και αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, συνδέεται με την υποχρεωτική τριαντάωρη παραμονή στο σχολείο. Στο σ/ν δεν υπάρχει καμία αναφορά στις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού που έχει ανάγκη η ειδική εκπαίδευση, στον χαρτογράφητο μαθητικό πληθυσμό, στην έλλειψη δημόσιων δομών που θα παρέχουν θεραπείες.

Εντατικοποίηση και γραφειοκρατία

Η εντατικοποίηση της εργασίας των εκπαιδευτικών και η γραφειοκρατία στους συλλόγους διδασκόντων παίρνει μια νέα διάσταση. Σχολικό συμβούλιο, ομάδες σχολείων, ΠΕΚΕΣ, ΚΕΣΥ, Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης, ΙΕΠ, Υπουργείο επιτηρούν και ελέγχουν το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί λογοδοτούν για το επίπεδο συμμόρφωσης τους στην αντιδραστική αλλαγή της εκπαίδευσης. Αμέτρητες είναι οι συνεδριάσεις που προβλέπονται από το νομοσχέδιο, που έρχονται να προστεθούν σε όλες όσες προβλέπονται από την Υ.Α για τη λειτουργία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Οι Σύλλογοι Διδασκόντων, με ορισμό υπεύθυνων για κάθε πτυχή λειτουργίας του σχολείου, καλούνται να διαχειριστούν όλα τα προβλήματα, με τις υποστηρικτικές δομές να εξαϋλώνονται. Όλα αυτά σε ένα τοπίο βίαιης φτωχοποίησης των εκπαιδευτικών, με την ελαστική εργασία να επεκτείνεται, και τους εκπαιδευτικούς να μένουν εγκλωβισμένοι εξαιτίας του συνταξιοδοτικού ως τα 67 τους χρόνια ή να μην συνταξιοδοτούνται εξαιτίας των συντάξεων φιλοδώρημα.

Αυτονομία και αποκέντρωση ως προς την υποχρέωση του κράτους για δημόσια δωρεάν παιδεία, λογοδοσία και συμμόρφωση των εκπαιδευτικών στη διαχείριση της κανονικότητας των μνημονίων, όπως διαχείριση των κενών, της οικονομικής ασφυξίας των σχολείων, των τεράστιων κοινωνικών και μορφωτικών προβλημάτων των μαθητών μας.

Για την κατάργηση του ΠΔ 152

Το ΠΔ152 συγκαταλέγεται στη μεγάλη συλλογή νόμων, υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων που εδώ και 21 ολόκληρα χρόνια, από την εποχή του 2525/97 του Γεράσιμου Αρσένη ως σήμερα, έμειναν στα χαρτιά, καθιστώντας τη θεσμοθετημένη αξιολόγηση ένα κενό γράμμα. Έμειναν στα χαρτιά, νεκρό γράμμα, καταργήθηκαν στην πράξη, από την οργανωμένη συλλογική δράση του εκπαιδευτικού κινήματος, από τους συλλογικούς αγώνες μας. Το μπλοκάρισμα του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης και ο παροπλισμός του πιστώνονται στους συλλογικούς αγώνες μας της ζωντανής εκπαίδευσης.

Η κυβέρνηση πήρε υπόψη της την εμπειρία από τις μάχες του εκπαιδευτικού κινήματος σχετικά με την αξιολόγηση. Γι' αυτό επανέρχεται, αρχικά μετατρέποντας όλους τους εκπαιδευτικούς σε αξιολογητές, και μεγάλο τμήμα του εκπαιδευτικού σώματος σε αξιολογούμενους κάθε χρόνο, ώστε αφού αποδεχτούμε αυτούς τους ρόλους, και "εμπεδωθεί η κουλτούρα της αξιολόγησης" να γενικεύσει αμέσως μετά την αξιολόγηση. Είναι αφελές να θεωρήσουν οι εκπαιδευτικοί ότι οι ίδιοι θα αξιολογούν αλλά δε θα αξιολογούνται.

Το εκπαιδευτικό κίνημα θα υπερασπιστεί την παιδαγωγική ελευθερία και τη δημοκρατία στο σχολείο, θα καταργήσει και το νέο θεσμικό πλαίσιο αξιολόγησης – αυτοαξιολόγησης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, θα ορθώσει τους αγώνες και τις αντιστάσεις του απέναντι στη ΝΔ και σε όλα τα συστημικά κόμματα που έχουν ανάλογο όραμα αξιολόγησης μ' αυτό της Ε.Ε.-Ο.Ο.Σ.Α. Απέναντι στην αξιολόγηση/αυτοαξιολόγηση που επανέρχεται ως βασική επιλογή των κυβερνήσεων και των υπερεθνικών Οργανισμών.

Δεν αξιολογώ – Δεν αξιολογούμαι

Συνεχίζουμε στον ίδιο δρόμο που χάραξαν οι αγώνες των προηγούμενων χρόνων, οι αγώνες, ενάντια σε ερωτηματολόγια, δείκτες, ποσοστά, αξιολογόχαρτα που μπλοκάρισαν στην πράξη την προώθηση της αξιολόγησης όλο το προηγούμενο διάστημα.

Διεκδικούμε:

- Να αποσυρθεί το ν/σχ για τις νέες δομές. Το άρθρο 112 (καταργούμενες διατάξεις: κατάργηση του ΠΔ 152) να ψηφιστεί με την προσθήκη της κατάργησης της ΑΔΙΠΔΕ, του ν.3848 και όλου του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης.
- Όχι στην αξιολόγηση – αυτοαξιολόγηση. Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο.
- Αποφασίζουμε από τώρα απεργία – αποχή από κάθε αξιολογική διαδικασία είτε αφορά αξιολόγηση στελεχών είτε αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας
- Παίρνουμε όλα τα μέτρα για να επιτύχουμε την ίδια αποτελεσματική και μαζική απόρριψη της αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης όπως και στις προηγούμενες νικηφόρες αναμετρήσεις (γενικές συνελεύσεις, επιτροπές αγώνα, συνεδριάσεις συλλόγων διδασκόντων, συγκέντρωση υπογραφών, κλπ.)
- Καθιέρωση Πρώιμης παρέμβασης, ίδρυση ΤΕ σε κάθε σχολείο. Ίδρυση ειδικών σχολείων με παράλληλη ίδρυση οργανικών θέσεων όλων των ειδικοτήτων. Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί στην Ειδική Αγωγή όλων των βαθμίδων για όλες τις ανάγκες της. Καμία κατηγοριοποίηση, κατακερματισμό- διαχωρισμό των εκπ/κών. Κατάργηση των νόμων που εμπορευματοποιούν την ειδική αγωγή, κατηγοριοποιούν τους εκπαιδευτικούς και ανατρέπουν εργασιακά δικαιώματα. Επαναλειτουργία των διδασκαλείων, με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα. Κανένα προσοντολόγιο. Πλήρης και αποκλειστική παράλληλη στήριξη για κάθε μαθητή που την χρειάζεται.